

PERDURA ETERNAMENT EL SEU AMOR

Benvolguts diocesans:

Davant l'esdeveniment sorprenent i extraordinari de la resurrecció, l'Església no deixa de repetir aquell vers del salm 117 que diu: "perdura eternament el seu amor". Aquest amor, que tantes vegades va experimentar el poble d'Israel, es fa ara palès en la resurrecció de Jesús. La seva tornada a la vida és, primer, un signe de la misericòrdia i l'amor del Pare, que ha acceptat el lliurament obedient del seu Fill i ha mostrat que aquell que va ser condemnat com a blasfem és el Sant de Déu. Però la resurrecció és, sobretot, una manifestació de l'amor que el Pare ens té a nosaltres, perquè la resurrecció significa que Déu ens perdona, que ens ofereix la seva amistat i ens dóna l'oportunitat de començar de nou, de ser homes i dones nous (cf. Ef 4, 24). El seu amor no és una cosa passatgera i revocable, sinó un compromís permanent de Déu amb la humanitat. És un amor etern, com el mateix Déu: "perdura eternament".

Sant Joan Pau II va voler que en aquest diumenge l'Església contemplés de manera especial la misericòrdia de Déu, seguint els ensenyaments de Santa Faustina Kowlaska. En el diari d'aquesta santa podem llegir: "Jo sóc l'amor i la misericòrdia mateixa; no existeix misèria que pugui mesurar-se amb la meva misericòrdia" (Diari, 14 setembre 1937). És un amor bell, perquè Déu sempre acull els nostres temors i dubtes –com va fer amb els de l'apòstol Tomàs-, les nostres fragilitats i pobreses i els embolica amb el seu amor. Amb raó proclama la carta de Pere que el Pare, "per la seva gran misericòrdia, mitjançant la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts, ens ha regenerat per a una esperança viva" (1 Pe 1, 3). Aquesta certesa ens dóna confiança i pau, fins i tot enmig d'una pandèmia com la que esteim patint. Segueix la carta de Pere dient: "Alegreu-vos d'això, encara que ara calgui patir una mica en proves diverses" (1 Pe 1,6).

Aquesta experiència ens porta a ser també nosaltres misericordiosos, com el Pare del cel (cf. Lc 6, 36). Cadascun de nosaltres ha de ser portador i testimoni d'aquest amor que Déu ens ha manifestat. Conta Santa Faustina que un dia ella es va presentar amb queixes davant Jesús, perquè ser misericordiós significa a vegades passar per ingenu i que els altres abusin de nosaltres. La santa li va dir: "Senyor, sovint abusen de la meva bondat", i Jesús li va respondre: "No importa, filla meva, no et fixis en això, tu sé sempre misericordiosa amb tots" (24 desembre 1937). Aquesta ha de ser sempre l'actitud del deixeble. Ho podem viure fent realitat les obres de misericòrdia, tant les corporals com les espirituals, que són l'estil de vida del cristià. Nosaltres podem portar als altres l'alegria i el consol de la Pasqua mitjançant aquests gestos senzills, que volen transmetre la tendresa i el consol de Déu. A través nostre, el Senyor pot continuar manifestant la seva misericòrdia als homes, vol acostar-se als quals sofreixen i curar-los les seves ferides, perquè tots puguin experimentar, com nosaltres, que el seu amor és per sempre.

En aquesta Pasqua, celebrem la misericòrdia de Déu revelada en la mort i resurrecció de Jesucrist, gaudim del seu amor etern i deixem que aquest amor desbordi la nostra vida i arribi a molts germans.